

[Wilhelm]

kedsværdi af 70 mia kr. og med investerings- og driftsomkostninger derude på i alt med forrentning og helt tilbage til 1962 kun 6 mia kr. Så kommer selvfølgelig de 6 mia kr. til, som distributionssystemet for gassen vil koste, men stadig væk er det en meget fordelagtig sag, hvis man havde den »rimelige« fordeling, man taler om.

DONG er ikke nogen seriøs forhandler, det synes jeg lige så godt vi kan konstatere i dag. Hvordan skal DONG overhovedet kunne vide, hvad det er, man skal søge at opnå, når man ikke ved, hvilke aftaler man kan regne med? Og det kan man ikke efter handelsministerens ødelæggelser af de ting. Den tilslutningspligt, som direkte eller indirekte var med både i majredøgørelsen og i regeringsredøgørelsen i august og gentaget over for PØ-udvalget i september, er væk i regeringsudtalelsen i oktober, og at det ikke var noget tilfælde, fremgik klart, da ministeren begyndte at udtale sig til Politiken, hvor han direkte vendte sig imod tilslutningspligten. Det er simpelt hen den størst tænkelige hjælp, man kunne forestille sig nogen give Shell og Texaco i disse forhandlinger, og jeg betænker mig ikke på at udnævne handelsministeren til DUCs trojanske hest i denne regering.

Men det gælder også alle de andre forhandlingssspørgsmål: det er jo ikke rigtigt, at vi har fået nogen orientering, hverken her eller dér. Det er meget godt, at energiudvalgets formand, som tilfældigvis er partifælle, kan stå og sige, at han er glad for, at man har fået et tilsagn, når det hele er kørt. Men det, der viser, hvor det bærer hen, er, at handelsministeren på gentagne opfordringer har nægtet at give nogle helt selvfølgelig oplysninger enten til PØ-udvalget, som havde investeringsplanredøgørelsen, eller til undergrundsudvalget, der alligevel sad i sommer i en anden anledning, hvor der var spurgt: hvad er DONGs forhandlingsmandat? Hvad er DONGs kommissorium? Hvad er DONGs forhandlingsberedskab og herunder: hvad er det for parallelkontrakter, man vil satse på? Hvad er det for trumfer, man er villig til at bruge i denne sag? Hvordan er de forskellige forhandlingsmål prioriteret: priser i forhold til leveringssikkerhed og alle de dér forskellige ting? Og hvad er den samlede målsætning for DONG-forhandlerne i denne sag? Det har handelsministeren klart og tydeligt afvist

at give PØ-udvalget noget som helst svar på og afvist at give undergrundsudvalget noget svar på.

Det får vi altså heller ikke nu: den fælleserklæring, der bliver nævnt, er jo ganske hul. Den viser i virkeligheden, at man ikke er kommet ét skridt; den viser, at man end ikke er begyndt på det, som det her drejer sig om: forhandlingerne om priserne, som bliver afgørende for handelsministerens sabotage af gasdistributionen i Danmark.

Lindinger (EP):

Erhvervspartiet vil tage handelsministerens redøgørelse til efterretning og afvente det beslutningsgrundlag, der vil komme til at foreligge i begyndelsen af 1979.

Den forespørgsel, som kommunisterne har stillet, er naturligvis yderst berettiget, og den er i og for sig så dejligt direkte, at den ikke har det indhold af gas, som så mange andre forespørgsler har, der stilles her i dette høje ting.

Jeg tror også, at vi får hårdt brug for den gas i Danmark, for det var ærlig talt med nogen forbløffelse, at jeg forleden på TV-skærmen så og hørte vor Nationalbankdirektør, Erik Hoffmeyer, udtale, at denne store nedtur for dollaren ville blive til stor gavn for Danmark, for vi ville bl. a. få væsentlig billigere olie og benzin. Se, det er en bankmæssig vurdering, den er i hvert fald ikke forretningsmæssig. De olieeksporterende lande var, allerede før dollaren begyndte sin nedtur, meget utilfredse med det internationale leje, dollaren havde, og vi må derfor absolut forvente, at de i den periode, hvor en eventuel nedgang kunne finde sted, hvis man ikke rørte ved priserne i olielandene, nemlig ca. et par måneder, for længst har sat oliepriserne op med ikke bare det, som dollaren er faldet, men med det, som de faktisk var ved at sætte den op med, inden dollaren faldt, så jeg tror, vi godt kan begynde at forberede os på en ny oliekrise.

Derfor er der efter min mening ikke andet – og det kan jeg også indskyde – end dårlige virkninger af dollarens fald. Det er kun skadeligt for Danmark, medmindre Danmark finder ud af, at tiden nu er inde til, at man devaluerer vor krone, og det bør i så fald være med mindst 15 pct.